

רוֹמְלֵי וְבוֹמְלֵי הַצְּנָקִים הַמְּדַנְיִים

תומר רוזן גרייס

פרק 4: רוֹמְלֵי וְבוֹמְלֵי מוֹצְאִים אֶת הַבְּגָדִים

מָה שֶׁקָּרָה הִנֵּה, שֶׁהַשַּׁחַף סָפַר לַעֲקֵק אֶת מָה שֶׁהוּא רָאָה, וְעֵקֵקִים הֵם צְפוּרִים דִּי חֲמַדְנִיּוֹת, שֶׁגַם אוֹהֲבוֹת לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת וְכָל מִינֵי טְרִיקִים. וְהַעֲקֵק קָרָא לַחֲמִשָּׁה עֵקֵקִים חֲבָרִים שְׁלוֹ, וְהֵם חֲטְפוּ לְרוֹמְלֵי וְבוֹמְלֵי אֶת הַבְּגָדִים שֶׁלָּהֶם וּבְרָחוּ מִשָּׁם.

הֵם עָפוּ גְבוּהָ אֶל צְמֻרְתּוֹ שֶׁל עֵץ אֶחָד, וְהִנִּיחוּ אֶת הַבְּגָדִים שֶׁלָּהֶם עַל הָעֵנָף שֶׁלָּגְדָם. זֶה נִרְאָה בְּעֵרֶךְ כִּכָּה:

"הי, איפה המכנסיים שלי?" קרא רומלי בתדהמה.

"מה זה, איפה החלצה שלי?" קרא בומלי בפה פתוח גדול מרב אימה.

"מה, אנחנו נצטרך עכשו ללכת ככה עם מכנסי בוקסר קצרים במשך כל חיינו?" ילל רומלי בחמה.

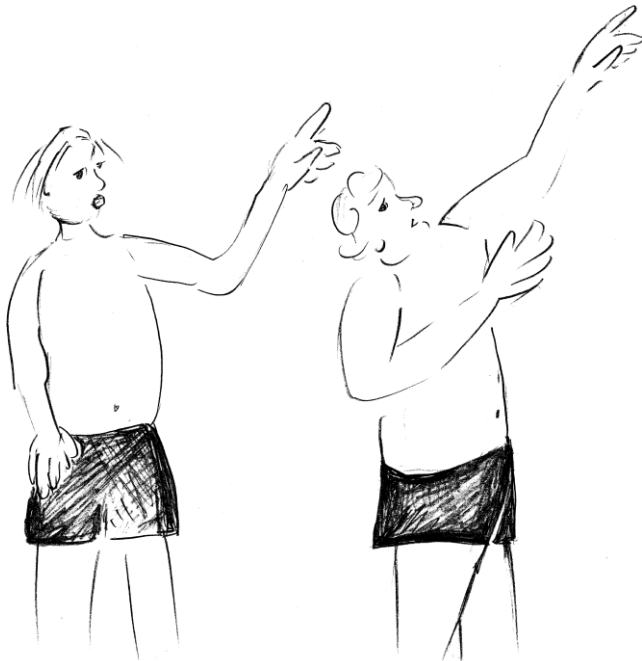
"בקצור, מי זה לקח לנו את הבגדים שלנו?" צעק בומלי והתחיל להקיס מהומה.

"מישהו ראה את הבגדים שלנו? חיות, אנשים, ענקים – תעזרו לנו בבקשה. מישהו גנב את בגדינו?"

הצטרף אליו רומלי והתחיל לקרא אל מרחבי השדה וגדת הנהר, "מישהו ראה את הבגדים שלנו??"

ואז שניהם השתתקו והקשיבו, אבל בהתחלה הם לא שמעו שום דבר.

לפתע פתאום הופיעו ששה עקצקים בשורה בשמים מעליהם, עפו עד לשאיחים שלגדם, התישבו וקראו בקולות צורמניים, "זה אנחנו! אנחנו לקחנו! אנחנו הגנבים!"

"מה – אתם?" התפלאו שני הענקים.

"כן, אנחנו!" ענו העקעקים בגאון. "אנחנו גנבים טובים מאוד, נכון? אפלו לא נחשפתם מי אנחנו!"

"אה, כן. גנבים מאוד טובים," מלמל בומלי, שממש התבלבל מזה שהגנבים גם ספרו לו שהם גנבו, וגם עוד גאים בזה.

"אבל זה היה מרשע מאוד מצדכם – תראו איך אנחנו נראים!" אמר להם רומלי. "אנחנו כל כך מצחיקים, שכלם צחקו עלינו."

"אבל בגלל זה אנחנו טובים – אנחנו גם גנבים וגם טובים, כי אנחנו מחזירים את מה שאנחנו גונבים," אמר העקעק הכי גדול, שהיה כנראה המנהיג של להקת העקעקים.

"אבל לא החזרתם לנו כלום," אמר בומלי.

"נכון, אנחנו נספר לכם איפה הבגדים שלכם, ואז אתם תוכלו לקחת אותם," אמר העקעק.

"זאת אומרת, לטפס לקחת אותם," תקן אותו עקעק אחר.

"הנה הם, שם!" ענה עקעק שלישי.

"איפה?" שאל בומלי.

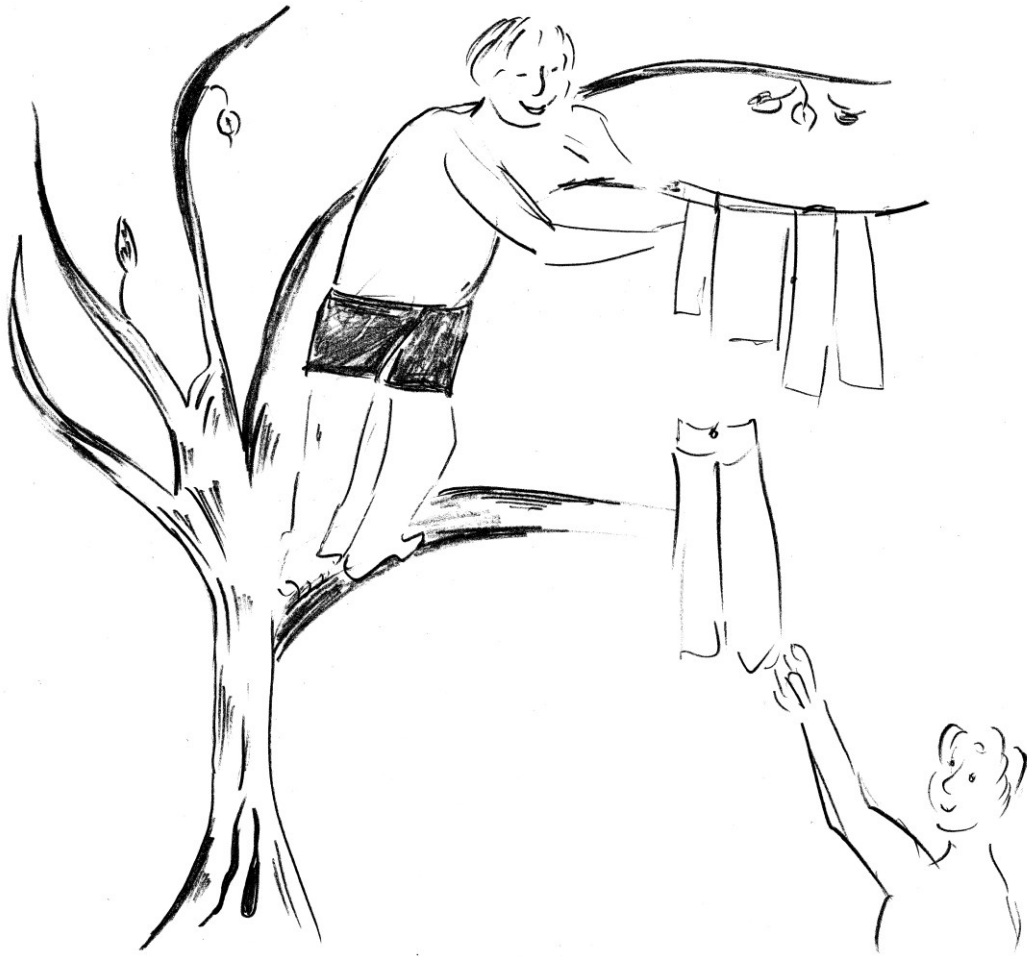
"שם!" ענה עקעק רביעי והפנה את מקורו לכוון צמרת העץ שעליו היו תלויים הבגדים של הענקים.

"שם?" קרא רומלי נדהם לגמרי. "בגבה הזה?"

"זה שום דבר בשבילכם, אל תגיד," אמר העקעק. "אתם פאלה גבוהים."

"בוא נטוס לשם," קרא בומלי לרומלי, ושניהם רצו לשם הכי מהר שיכלו. הם נראו די מצחיקים כשהם רצו, כי הרגלים והגב והראש שלהם זזו מצד לצד כל הזמן מרב שהם היו כבדים, והעקעקים עפו מאחוריהם וצחקו, "עק-עק-עק...".

כשהם הגיעו לעץ, הם ראו שהוא עץ ענקי במיוחד, אבל רומלי טפס עליו והגיע לצמרת בשלושה צעדי טפוס וחצי. הוא תפס את הבגדים והטיל אותם למטה אל בומלי.

בומלי תפס אותם והתחיל ללבש את שלו, ורומלי ירד מהעץ ולבש את הבגדים שלו. ואז הם חפשו את העקעקים כדי לכעס עליהם עוד פעם, אבל הם כבר עפו באויר וצחקו בקול של עקעקים. "קע, קע, תתחדשו על הבגדים שלכם!", קראו אליהם מלמעלה, "רק עזרנו להם להתלבש! אתם צריכים להגיד לנו תודה!"

"תודה, תודה!" קראו רומלי ובומלי וצחקו, כי פתאום הם כבר לא כעסו, ובאמת רק הרגישו שמחים להיות שוב לבושים. חוץ מהעץ הענקי, שאר העצים מסביבם היו ממש קטנים לעמתם...

"אז מה נעשה עכשו?" שאל בומלי.

"יש לי רעיון", אמר בומלי, "אבל אני לא אספר לך אותו."

"לקמה לא?" שאל בומלי.

"כי אתה לא תמיד אוהב כל כך לעבד", ענה רומלי.

"נו, תגיד! דוקא כן מתחשק לי לעבד קצת היום!" אמר בומלי.

"טוב, אז חשבת שפדאי שנתקן את הגשר הזה ששברת", השיב רומלי.

"אני שברתי?" התרחת בומלי.

"כן, אתה דרכת עליו, ענה רומלי.

"אבל זה היה רק בשביל להציל אותך, רומלי!" מחה בומלי.

"כן, אז בגלל זה נתקן אותו בחדר, אבל זה עדין היית אתה שעלית עליו ושברת אותו," התעקש רומלי.

"אני ממש פצחתי אותו לשנים, אני רסקתי אותו ממש!" השיב בומלי די בגאון.

"נו, אתה רואה שאתה עשית את זה?" אמר רומלי. "אבל אם לא היית שם, ואני הייתי תופס את הגשר מלמטה, כמו שתכננתי, אולי הוא מתרסק בכל מקרה."

כן, טוב, אז אני מסכים – בוא נבנה אותו בחזרה! זה לא הגון שלקבשים ולעזים לא יהיה איד לעבר לצד השני של הנהר," קרא בומלי. "זה רעיון מצוין!"

"וגם לאנשים," הוסיף רומלי.

וזה באמת מה שהם עשו.

